Шапочка у глині,
Сажа на коліні,
Пальчики зелені,
Платтячко у смажені.
У смажені навіть ніс,
На щоках сліди від сліз.
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

Вранці вона встала —
Постіль не прибрала.
І надула губки:
— Нащо чистить зубки? —
Умивалась нашвидку:
Бруд увесь — на рушнику.
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

Мама доню одягла,
В коси бантик заплела.
Відійшла лиш мама —
Бантик під ногами.
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

За обідом прямо
Влізла в суп руками.
Надкусила пиріжок
І поклала в фартушок.
Стала руки витирать —
На скатерці пальці знать.
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

У машину та візок
Сиплють хлопчики пісок.
А вона піском мерщій
Наповни беретик свій.
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

Є у неї іграшки:
Слон, ведмедик і ляльки,
Тільки всі вони сумні, —
Бо занедбані, брудні.
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

Ось трима вона в руці
Кольорові олівці —
І уже біля вікна
Розмальована стіна.
А до столу сіла —
Розлила чорнило.
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

В пальтечку своїм новім
Вийшла вона з дому,
А вернулася у дім
Ніби у старому.
— З гірки я спускалась,
На пальті каталась! —
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

Спать вона лягала —
Не помила ніжки.
Плаття і панчішки

Кинула під ліжко.
Отака Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

Після дощику в дворі
Любо гратись дітворі.
Всі такі гарненькі,
Всі такі чистенькі.
Тільки — де Ганнуля,
Дівчинка-бруднуля.

Вся замурзана, брудна,
Неохайна дуже, —
Подивіться: ось вона
Влізла у калюжу.
Як у вашім дитсадку
Ви зустрінете таку, —
То скажіть їй хором:

— С О Р О М !
С О Р О М !
С О Р О М !